

Н.В. Бойченко, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО СУПРОВОДЖЕННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН

На сучасному етапі розвитку освіти діяльність викладача повинна бути спрямована на підготовку висококваліфікованого, компетентного та конкурентоспроможного фахівця, який володіє адекватними уміннями і навичками для задоволення потреб ринку праці. Таким чином, якісні зміни в освітніх процесах спрямовані на підготовку фахівців нової генерації, здатних постійно удосконалювати професійну мобільність за допомогою використання сучасних технологій навчання.

Удосконалення навчально-виховного процесу вимагає постійного пошуку нового, розширення професійних функцій, засвоєння знань, діяльності в реалізації державних стандартів з підготовки висококваліфікованих кадрів спеціалістів. Тому формування предметних компетенцій сьогодні стоїть чи не на першому місці у методиці викладання дисциплін і досягається через систематичне і цілеспрямоване використання міжпредметних зв'язків.

Перед кожним викладачем постає проблема оптимізації та вибору методів навчання, що забезпечували б умови для розвитку всебічно розвиненої особистості, яка свідомо буде використовувати свої знання і здібності.

Важливою формою навчальних занять, призначених для вивчення теоретичного матеріалу, є лекція. З неї починається знайомство студента з дисципліною, вона закладає основи наукових знань. Кожна окрема лекція є елементом курсу лекцій, який охоплює матеріал з дисциплін, тематика яких визначається робочою навчальною програмою. Лекція визнана провідною формою організації навчання, оскільки в ній послідовно та систематизовано розкриваються основні питання методології.

Лекція як форма організації навчання має позитивні якості, а саме: можливість врахування специфіки аудиторії, емоційний вплив на слухача, врахування найновітніших наукових досягнень, безпосередній контакт з аудиторією, можливість критично оцінювати процес засвоєння матеріалу, можливість раціонально використовувати час.

Для активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів при вивченні дисципліни можуть використовуватись: проблемні лекції,

міні-лекції, робота в малих групах, семінари-дискусії, мозкові атаки, кейси, презентації, рольові ігри, дидактичні ігри, банки візуального супроводження навчального процесу тощо). При цьому, викладачу потрібно враховувати рівень студентів, кількість студентів в групах, бажання магістрів приймати участь в тому чи іншому виді методик.

Одним із методів активізації навчального процесу отримав назву «банки візуального супроводження». Цей метод сприяє активізації творчого засвоєння змісту дисциплін магістрантами за допомогою наочності. Така наочність заснована на показі (демонстрації будь-яких матеріалів, предметів) моделей тощо, під час презентації нової «переобтяженої» (складної) теми, яка логічно потребує певної і відповідної їх демонстрації. Зазначені предмети, моделі, матеріали і такі інші наглядні засоби використовуються для показу під час викладення матеріалу. Указаний прийом сприяє ефективному сприйняттю нової проблемної теми.

Нові вимоги до рівня освіти і розвитку особистості призводять до необхідності впровадження новітніх методів та технологій навчання, які дозволяють організувати навчальний процесу відповідності до потреб суспільства. В сучасному світі високих технологій та інформації, коли з технічної сторони практично все можливо і доступно, компетентні, ініціативні і мотивовані працівники є найціннішими ресурсами суспільства. Саме це визначає інтерес суспільства до підготовки висококваліфікованих працівників, який призначені задовольнити заклади вищої освіти. Інтерактивні методи та інноваційні технології навчання є тими інструментами навчального процесу, які дозволяють підвищити рівень освіти, сприяють формуванню навичок та вмінь студентів, що будуть ними використані в подальшій професійній діяльності. Провідна мета навчання на основі інновацій підготувати фахівця, здатного кваліфіковано вирішувати професійні завдання, орієнтовані на досягнення найвищого результату.

На практичних заняттях важливо навчити студентів роботу проводити вдумливо, вміти аргументовано висловлювати власні думки на основі проведених розрахунків, розширювати професійну лексику та вміння відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня, виявляти навички постійної самопідготовки до заняття. Результати такої спільної діяльності викладача та студентів можуть виступати критеріями для оцінки якості навчально-виховного процесу.